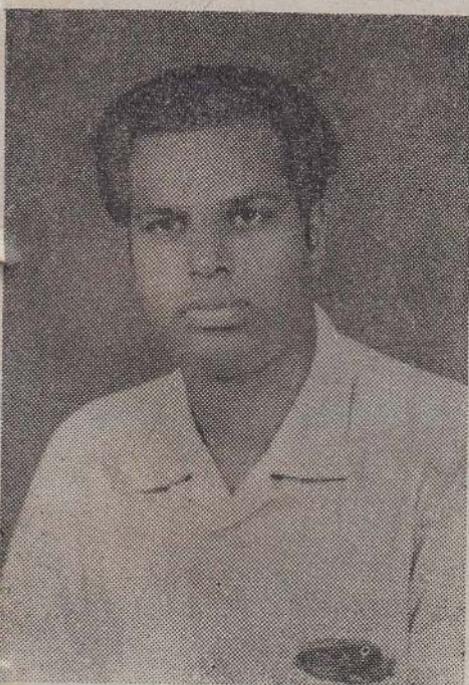

வெற்றிமணி

சிறுவர் மாத இதழ்

(40)

மஹரகவி மலர்

கட்டுரை

இசுசிகமணி கணக், செந்திநாதன்
ஏ. ரி. மொன்னுத்துவர்

கவிதை

வி. கந்தவளம்
க. இ. சரவணமுத்து
செ. கதிரேசர்பிள்ளை

குறும்பா ஒரு பாடல்

எஸ். போன்னுபுத்துவர்

சிறப்பு அம்சம்

மஹாகவியிலின் பிஞ்சுப் பாடல்கள்

பாலர் மலர்

கௌரவ ஆசிரியர்;
மு. க. சுப்ரீமணியங்

குஞ்சுப் பாப்பா

குஞ்சுப் பாப்பா - நல்ல
நெஞ்சுப் பாப்பா - வாவா
கொஞ்சிக் குலாவிடுவோம்
பிஞ்சுப் பாப்பா

தங்குப் பாப்பா - வீரச்
சிங்குப் பாப்பா
மங்கல மலர்நகை
பொங்கும் பாப்பா

முத்துப் பாப்பா - உன்மேல்
பித்துக் கொண்டேன் - சுத்த
சத்திப் பாப்பா - மிக
சாந்தப் பாப்பா

கண்ணப் பாப்பா - மணி
வண்ணப் பாப்பா
எண்ணெண்ண இனித்திடும்
இன்பப் பாப்பா.

— கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்.

கல்வி

ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியை சந்தனநங்கை அவர்களால்
ஐந்தாம் வகுப்பிலிருந்து உயர்தர வகுப்பு
வரையிலான மாணவர்க்கு தமிழ்மொழிப் பயிற்சி,
பேச்சுவன்மை, (Elocution) இலக்கியம்,
பாவோதல், இசை, நாடகக்கலை என்பவற்றில்
குழுவாகவும், தனித்தும் சிறந்த பயிற்சி
அளிக்கப்படும்.

கீழ்வரும் முகவரியில் தொடர்பு கொள்க:
இல. 5, றக்கா வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விகசித்த மூஸ்லை வீழ்ந்து விட்டது

மு. க. சுப்பிரமணியம்.

நேற்றுவரை மணம் பரப்பிய முற்றத்து மூஸ்லை திடீரென்று
வீசிய புயலால் அடியற்று வீழ்ந்து விட்டது. அதோ! அது
நின்ற இடம் இன்று வெறுமையாய்க் காட்சி தருகிறது. அந்த
இடத்தை நிரப்ப இனி எந்தச் செடியாலும் முடியாது. அது மஹா
கவி என்ற மூல்லை. நறுமணம் பரப்பி விகசித்த மூஸ்லை. அந்த இடத்
துக்கு இனியார்? என்ற கேள்விக்கு இல்லை என்பதே பதில்.

ஸமத்துக் கவிதை உலகுக்கு அவர் ஈட்டிக் கொடுத்த புகழ்
அளப்பரியது. வள்ளி என்ற கவிதைத் தொகுதி சிறியதேயானாலும்,
நல்ல பாடல்களையடையது. குறும்பா என்ற கவிதைகள் அவருடைய
புத்தம் புதுமுயற்சி தமிழ்நாடே செய்தறியாத முயற்சி. நகைச்ச
வையும் கிண்டலும் சேர்ந்த முயற்சி. இலக்கியங்கள்கு இலக்கண
மும் வகுத்த முயற்சி. காலத்தாற் சாகாத முயற்சி. கண்மனியான்
காதை வில்லுப்பாட்டுக்காக எழுதப்பட்ட இலக்கியம். அதில்வரும்
யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ் என்றும் நிலைத்திருக்கக் கூடியது. கோடை
யும் புத்தம் புதியவிடும் அவரது கவிதை நாடகங்கள். பிற்காலத்தில்
அவருக்குப் புகழ் சேர்த்த நாடகங்கள்.

இவை மாத்திரமன்று. கல்லூரி, ஒரு சாதாரண மனிதனின் கதை,
கந்தப்ப சதகம், சமீபத்தில் இளம்பிறையில் வெளிவந்து கொண்டிட
ருக்கும் பொருளூரு, கவியரங்கப் பாடல்கள் என அவர் அளித்திருப்
பவை ஏராளம். அடக்கமாகத் திட்டமிட்டு அவரைப் போல எழு
தியவர் யாருமில்லை. ஏதேதோ அளவு கோல்களை வைத்து யார்
யாரோ விமர்சகர்கள் என்ற பெயரில் அவருக்குப் பொச்சரிப்புக்
காட்டினார்கள். அவர் அதையெல்லாம் மீறி நின்றார். விகசித்து
நின்றார்.

அவருக்கு அஞ்சவியாக வெற்றிமணி தனது பங்கைச் செலுத்
துகிறது. 'எனேதானே' என்றில்லாமல் உண்மையான பக்கி வீசு
வாசத்துடன் இம்மலரை வெளியிடுகிறது. இதில் இரசிகமணி கனக
செந்திநாதன் 'கரவைக்கவி கந்தப்பனார்' என்ற புனைபெயரில் 1955
இல் ஈழகேசரியில் எழுதிய ஈழத்துப் பேருமன்னர் அறிமுகமும்,
மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்திலே தொடர்பு கொண்ட கவிஞர் சரவண
முத்துவின் அருமையான பாடலும், பல கவியரங்கங்களிலே உடன்
பாடிய கவிஞர் வி. கந்தவனத்தின் பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளன.
முக்கியமாகக் கவிஞர் மஹாகவி பாடி இதுவரையும் வெளிவராத
பிஞ்சுப் பாடல்கள் (குழந்தைகளுக்கு ஏற்றவை) பதினெட்டாற்று மிகப்
பெருமையுடன் அளித்திருக்கிறோம். இது அருமையான தொண்டு
என்றே வெற்றிமணி அகம் பூரிக்கிறது. 1964ல் எழுதிய இந்தப்
பாடல்களை இதுவரை பேணி வைத்து எமக்குத்தவிய இரசிகமணிக்கு
இதயங் கலந்த நன்றி.

பிறந்த மண்ணை நேசித்த பிறவிக் கவிஞர்

[‘ஸமேகேசரி’ப் பத்திரிகையில் 1955ஆம் ஆண்டு இரசிகமணி கன்க. செந்திநாதன் “கரவைக் கவி கந்தப்பனார்” என்ற புனை பெயரில் நாற்பது பேரை மன்னர்களை அறிமுகங்கள் செய்துவைத்தார். அதில் ஒருவர் மஹாகவி. மஹாகவியின் கவிதைத் தொகுதிகள் ஒன்றேலும் வெளிவராத அந்தக் காலத்திலும்கூட, இரசிகமணி மஹாகவியை இனங்கண்டு எழுதிய கட்டுரையின் சில பகுதிகளை மஹாகவிக்கு அஞ்சியியாக இங்கு வெளியிடுகின்றோம். ஆர்]

0 0 0 0

“கொண்டேன்; கொடுக்கீன்றேன்; கெரளாவிட்டாலென்ன?
கோதைப் பழமென்பார் குறைங் கண்டாலென்ன?”

என்று கவிக்குரிய காம்பீர்யத்தோடு கவிதையின் சிகரத்தை எட்டிப் பிடிக்க எக்காளமிடும் கவிஞர்தான் உருத்திர மூர்த்தி என்னும் ‘மஹாகவி’. கிராம ஊழியன் பண்ணையில் முளைகொண்டு ஸமேகேசரியில் வளர்ச்சி பெற்று மறு மலர்ச்சிக் குழுவில் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்ட இவர் கிராமத்தைச் சூழ்நிலையாக்கக்கொண்ட சாதாரண மனிதனின் இன்ப துன்பங்களைக் கவிதைகள் ஆக்கி அழியாப் புகழ் பெற்றவராகவிட்டார்.

நமது அடிமைத் தனத்தாலே எங்களிடம் இருந்த எத் தனியோ போருட்களை நாம் இழந்துவிட்டோம். அவற்றுள் ஒன்று பாதசரம். அதைப்பற்றி யார் சிந்தித்தார்கள்? அதை மீண்டும் - காண - கேட்கக் கவிஞர் ஆசைப் படுகிறோர். பாடுகிறோர் :-

ஆர்த்திடும் அரற்றிடும் அனுங்கிடும் உளத்தை
சர்த்திட இழுத்திட இளங்குமரி காலில்
போர்த்தொழில் அளங்கனது பூக்களில் விழுத்தப்
பார்த்திடுமின் றவ்வினிய பாதசரம் ஏங்கே?

பாதசரம் எங்கே? என்ற அவரது கவிதை நல்ல சந்தநயத்தோடு இன்றும் நம் காதுகளில் ஓலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

பாதசரம் எங்கே? என்ற கவியின் குரலைக் கேட்டு விட்டுத் திரும்பினால் ‘ஜல் ஜல்’ எனச் சிலம்போசை கேட-

கிறது. ஆம். கிராமத்து வயல் வரம்பிலே நடக்கும் வள்ளியின் சிலம்போசை அது. இவன் நடையை வேறொரு சந்தத்தில் காட்டுகிறோர் கவிஞர்.

ஆடு முன்செல் அந்தமான் தொடர்ந்
தோடு கின்றனள்; ஓட - சிலம்
போசை கேட்டது கூட
மாடு கொண்டவன் மணைக்கும்புழுன்
வீடு கூட்டு வதற்கோ — அன்றி
விளக்கு வைத்திடு தற்கோ?

கிராமத்துப் பாடசாலைக்குப் படிக்கப் போகும் பையைப் பார்த்துக் கவிஞர் தமிழையும், தமிழ்க் கவிதையை யும்பற்றி உபதேசிக்கிறோர். கவிதைகள் கும்மாளமிடுகின்றன.

பெற்றவள் அளித்ததுநீ பேசுகிற நற்றமிழில்
நற்கவிதை என்கிற கற்கண்டு — நீ
நாவலுத்துப் போகு மளவுண்டு
கூடியினம் நண்பரொடு கூத்தாடல் போஸ்பாட்டு
பாடுவதும் வேண்டுமொ பாடு — கவிதைப்
பாற்கடலிலே நீச்சல் போடு.

இவை மாத்திரமல்ல. “முற்றல் வெண்டிக்காய் முளைக் கிரை பூசினிக்காய் கத்தரிக்காய் மாங்காய் கடற்காய் (மீன்) எனப் பலவாய்” விற்கும் சந்தையையும், “கிட்டி அடிக்கக் கிளித்தட்டுத்தான் மறிக்க எட்டுமூலைக் கொடியும் ஏற்ற நல்ல பொட்டல் வெளிகளையும்” பாடித்தான் பிறந்த மண்ணை - அளவெட்டியை - நம் கண்முன் கொண்டு வந்திருக்கிறோர்.

தெல்லிப்பலை மகாஜனங்க கல்லூரி அளித்த மும் மணி களில் (அ. செ. முருகானந்தன், அ. ந. கந்தசாமி, உருத்திரமூர்த்தி) ஒருவர் மஹாகவி. மனிதனை யந்திரம்போல் ஆக்கிவிடும் அரசாங்க உத்தியோகம் புரிகிறோர். எனினும் அவரது கவிதைகள் புடமிட்ட தங்கம்போல் இப்போது தான் ஒளி வீசுகின்றன. அவர் கவிதா முயற்சி வெல்க!

நெஞ்சை வெதுப்பிடுஞ் செய்தி!

— கவிஞர் க. இ. சரவணமுத்து —

முப்பது ஆண்டின் முன்னர் முளைத்ததோர் தமிழெழ முச்சி அப்பொழு திருந்த ஆர்வ அலூகளால் யாழ்ப்பா ணத்தும் பற்பல இளைஞர் அந்தப் பக்கமாய் இழுபட டார்கள் இப்படி யான சில்லோர் இனைந்து நன்கியங்க லானார்.

சால்புறு மறும லர்ச்சிச் சங்கமாய்த் திரண்ட வன்னர், யாந்தங்கர்ச் செம்மா வீதி இரேவதி குப்புச் சாமித் தோழரின் மனையில் மாதந் தோறுமொன் றுகக் கூடி வாழ்வறு மிலக்கி யங்கள் வளர்த்திடும் வழிகள் கண்டார்.

அந்தநாட் களிலே பேரார் அளவையூர் தனி விருந்து வந்திடு மொருவர் தன்பேர் ‘மகாகவி’ என்னக் கொண்டு, பைந்தமிழ்ப் பாவி எங்கள் பற்பல வாற மைத்தே, இந்திர சால மென்ன எமைகிழ் வித்து வந்தார்!

கையெழுத் துருவில் அன்று கருவுயிர்த் தெழுந்த பாக்கள், பையவே ‘மறும லர்ச்சிப் பண்ணையிற் பயின்று மற்றுந் துய்யநல் அச்சே டேறிச் சுற்றுலா வரக்கண் டன்பர் மெய்வனப் பெல்லாஞ் சொல்லி மேனிலைப் படுத்தி ஞர்கள்!

அரசினர் கரும காரர் ஆய்பணி புரிந்த போதும், மரபினைப் பேணி மக்கள் மனங்களை மலர்த்தும் பாக்கள் உரஞ்சுச் செய்தே, நண்பர் உருத்திர மூர்த்தி ஈழப் பிரபல கவிஞர் ரென்ற பெருமையைப் பெற்றுயர்ந்தார்!

‘வள்ளி’யைக் காட்டிப் பின்‘கண் மணி’யை வில்பூட்டிக் கூட்டுறை நடிப்பில் நாட்டி உயர்புக முச்சி யேற, [கோடை வல்விதி மார்ப டைப்பாம் மறைந்துயிர் வாங்குஞ் செய்தி வெள்ளிடி யென்ன வந்து வெதுப்புது நெஞ்சை யம்மா;

விட்டுநீ பிரியவில்லை!

— வி. கந்தவனம் —

நேற்றைய நிலைமை மாற்ற நிலைபெறுஞ் சேவை யாற்ற ஊற்றெனச் சுரந்து வந்தாய் உறுதிகைக் கொண்டு வந்தாய் சேற்றிலே முளைத்த செந்தா மரையெனத் திறமை கொண்டு நாற்றமார் சமுதா யத்தில் நறுமணம் வீச வந்தாய்!

[வேண்டும்

அருவிபோற் குதித்தாய் பொங்கி ஆறுபோற் பாய்ந்தாய் பெருமழை போற்பொ மிந்தாய் பீடுகொள் கவிகளாலே ஒருதனிப் புலவ ஞன உருத்திர மூர்த்தி யேநாம் பெருக்கீர் பிதற்றி நிற்கப் பிழிந்தெமைப் பிரிந்த தென்னே!

அரங்கங்கள் தோறும் நின்றுய் அறிஞரின் நெஞ்சை வென்றுய் உரங்கொள்ளப் பாடல் செய்தாய் உருத்திர மூர்த்தி யேநம் மருங்கண்மா கவியே நின்றன் அரியவான் படைப்பை யெல் [லாஞ்

சிரங்கொண்டு போற்று கின்றேன் திசையெங்கும் முழுக்கஞ் [செய்வேன்!

அன்பனே ஆற்றல் மிக்க அறிஞனே அடக்கம் பண்புக் கின்பனே அளவை யூரின் ஏந்தலே ஈழ நாடு மன்பதைக் களித்த எங்கள் மாகவீ இனிய நண்பா உண்பனே உறங்கு வேனே ஓ!பிரி வாற்று வேனே!

சுந்தர வள்ளி யுண்டு சொல்லுகண் மணியா ஞண்டு சிந்தனைக் குறும்பா வண்டு தெவிட்டிடாக் கோடை யுண்டு கந்தப்ப சபதஞ் சாதா ரண மகன் புதியவீடு விந்தைகொள் பொருள்நூ றுண்டு விட்டுநீ பிரிய வில்லை!

மஹாகவியின் பிஞ்சுப் பாடல்கள்

1. தோசை

அம்மா தோசை சுடுகின்றுள்
அருகில் ஓடிச் செல்கின்றோம்
சம்மா இருங்கள் என்கின்றுள்
சுட்டுச் சளகில் இடுகின்றுள்

அடுப்பை நன்றாய் எரிக்கின்றுள்
அகப்பை யினில்மா எடுக்கின்றுள்
தடுக்கை நாங்கள் விரிக்கின்றோம்
தருவேன் பொறுங்கள் என்கின்றுள்

தட்டைக் கரண்டி பிடிக்கின்றுள்
சரியாய்ப் பெரிய நிலவைப்போல்
வட்டத் தோசை சுடுகின்றுள்
வடிவாய்த் தின்பீர் என்கின்றுள்

சம்பல் அரைத்துத் தாளித்துச்
சட்டி நிறைய இருக்கிறது
தம்பி உண்ணத் தொடங்கோமோ?
சாப்பா டென்றுல் விரும்போமா?

2. அணில்

நாவற் கிளையில் திரிகின்றாய்
நானே நிலத்தில் நிற்கின்றேன்
ஆவல் பெரிதாய் இருக்கிறதே
அணிலே! எனக்கோர் பழம்போடு!!

கிளைக்குக் கிளைநீ பாய்கின்றாய்
கிடைக்கும் கனியைக் கடிக்கின்றாய்
அழைத்துக் களைத்து நிற்கின்றேன்
அணிலே! எனக்கோர் பழம்போடு!!

கனிதான் நிறையக் கிடைக்கிறதே
காலை தொடங்கி நிற்கின்றேன்
அநியாயம் நீ புரிவாயோ?
அணிலே! எனக்கோர் பழம்போடு!!

கண்ணே பார்த்து நோகிறதே
கழுத்தோ சுஞ்சுக்கிக் கொள்கிறதே
அண்ணைந் தடியில் நிற்கின்றேன்
அணிலே! எனக்கோர் பழம்போடு!!

கல்லால் ஏறிந்தால் கனிலீழும்
கால்நீ முறிந்து விடல்கூடும்
எல்லாம் உனக்காய் ஏறியேன்நான்
இங்கே எனக்கோர் பழம்போடு!!

3. காடு

காட்டுக் கொருநாட் செல்கின்றேன்
கரடி அங்கே நிற்கிறதாம்
ஆட்டுக் குட்டி புலிவாயில்
அகப்பட்ட டுணவே ஆகிறதாம்

மானைச் சிங்கம் துரத்தியதாம்
மயிலோ பாம்பைக் கொத்தியதாம்
ஆளை முதுகில் கரிக்குருவி
அரசன் போலே செல்கிறதாம்

நண்பா பாட்டுப் பாடென்று
நரிகா கத்தைக் கேட்கிறதாம்
பண்பா டற்ற ஒருபன்றி
பள்ளச் சேற்றைக் கிண்டியதாம்

தென்னை மரத்தில் இளநீரைச்
சிவிங்கி எட்டிக் கடிக்கிறதாம்
கொள்ளைத் தமிழில் ஏதேதோ
குரங்கு பேசிப் பார்க்கிறதாம்

காண்டா மிருகம் வருகிறதே
கண்டாற் பயமே தருகிறதே
வேண்டாம் காடென் ரெழுகின்றேன்
விடுந்து தூக்கம் கலைகின்றேன்

4. புகைவண்டி

காண்டா மிருகம் வருவதுபோல்
கதறிக் கொண்டு வருகிறதே
வேண்டாம் தம்பி ஒடாதே
வேடிக் கையினைப் பாராயோ?

கறுத்துப் பருத்துக் கிடக்கிறதே
கலக்கிக் குலுக்கிக் களைக்கிறதே
அறுத்துக் கொண்டு திரிகின்ற
ஆஜீன் போல இருக்கிறதே

புகைக் கொட்டாவி விடுகிறதே
புக்குப் புக்கென் றிரைகிறதே
திகைத்துப் பதைத்துத் திணருதே
செல்வோம் அருகில் பதருதே

வயலில் நின்ற பசுவொன்று
வாலைத் தூக்கிப் பாய்ந்தாலும்
அயலில் வந்து புகைவண்டி
அடங்கி ஒடுங்கி நிற்கிறதே

ஒற்றைச் சிறுகை நீட்டுகின்ற
ஒருகை காட்டி சரியாதா?
மெத்தப் பெரிய புகைவண்டி
மிகவும் அஞ்சி நிற்கிறதே

5. சின்னக் குருவி

சின்னக் குருவி பறக்கிறது
சிறுகைக் காற்றில் உடைக்கிறது
திண்ணைக் குந்தில் இருக்கின்றேன்
திரும்பிப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது.

வெய்யில் நன்றாய் எறிக்கிறது
வெளியிற் பயறு காய்கிறது
பையக் குருவி வருகிறது
பயற்றம் பாயை அடைகிறது

என்னைப் பார்த்துக் கடைக்கிறதே
ஏதோ கேள்வி கேட்கிறதே
இன்னும் நாங்கள் பழகாத
இனிய சொற்கள் சொல்கிறதே

பயறு வேண்டும் என்கிறதோ?
பசிக்கின் றதுபார் என்கிறதோ?
வயிறு சிறிய தானுலும்
வருத்தம் பெரிதே; என்கிறதோ?

பஞ்சம் வந்து கொன்றிடுமோ?
பத்துப் பயறு வீசுவதால்?
கொஞ்சம் தம்பி என்கிறது
கொத்திக் கொத்தித் தின்கிறது

பிறரு நிமிர்ந்து சிரிக்கிறது
பின்னல் திரும்பிப் பார்க்கிறது
சிறுகைக் காற்றில் விரிக்கிறது
சின்னக் குருவி பறக்கிறது

6. மாலைக் கரலம்

கையிற் கடலைச் சரையோடு
கடலோ ரத்தில் நிற்கின்றேன்
வெய்யில் அங்கே வீழ்கிறது
மேற்குக் கடலில் ஆழ்கிறது.

மேகம் மஞ்சள் ஆகிறது
மெள்ள மெள்ளச் சிவக்கிறது
காகக் கூட்டம் தலைமேலே
கத்திக் கொண்டு பறக்கிறது

கடலோ மணவிற் பாய்கிறதே
களைத்துத் திரும்பிப் போகிறதே
அட்டா, தம்பி! வானத்தே
அங்கோர் வெள்ளி பூக்கிறதே

வெய்யில் போயும் இருளாச்சு
வெளிச்சத் தாலே பெரிதாயோர்
தைவர் வானில் இட்டதுயார்?
சரிதான்; நிலவே வந்ததடா!

7. விளையாட்டு

அப்பன் வருவான் விளையாட
அழகன் வருவான் விளையாட
சுப்பன் வருவான் விளையாட
சோழன் வருவான் விளையாட

வஸ்லி வருவாள் விளையாட
வடிவு வருவாள் விளையாட
நல்லாள் வருவாள் விளையாட
நளினி வருவாள் விளையாட

பொன்னி வருவாள் விளையாட
புனிதை வருவாள் விளையாட
தென்னன் வருவான் விளையாட
சேரன் வருவான் விளையாட

மாரி வருவாள் விளையாட
மரியாள் வருவாள் விளையாட
நூர்தீன் வருவான் விளையாட
நுகுமான் வருவான் விளையாட

இனியாள் வருவாள் விளையாட
இளையாள் வருவாள் விளையாட
சனிஞா யிற்றை விடுவோமா?
சரிநாம் ஓடிப் பிடிப்போமா?

8. விந்தை அறிந்திடு!

பஞ்ச காற்றிற் பறப்பானேன்?
பனங்காய் நிலத்தில் விழுவானேன்?
பிஞ்ச மாங்காய் புளிப்பானேன்?
பிறகு கனிந்து சுவைப்பானேன்?

கல்லு நீருள் அமிழ்வானேன்?
கப்பல் மட்டும் மிதப்பானேன்?
புல்லு மழையில் தளிர்ப்பானேன்?
பூக்கள் மலர்ந்து சிரிப்பானேன்?

பந்தை உருட்ட உருள்வானேன்?
பாறை அசையா திருப்பானேன்?
விந்தை பலவும் நிகழ்வானேன்?
விரும்பி நாங்கள் படிப்பானேன்?

விரும்பி நாங்கள் படிப்பதற்கே
விந்தை பலவும் நிகழ்கிறதாம்
கரும்பைத் தின்னப் பிடிக்காதோ?
கற்றுக் கொள்ளத் துடிக்காயோ?

9. முதற் மு

காலை கண்ணை விழிக்கின்றேன்
கதவு திறந்து வருகின்றேன்
பாலைச் சிந்தி விட்டதுபோல்
படியில் வெய்யில் வீழ்கிறது.

முற்றக் தினிலே பார்க்கின்றேன்
முதல்நாள் இருந்த மொட்டெரன்று
புத்தம் புதிய பூவாகப் .
பூத்துச் சிரித்து நிற்கிறது.

நானே கையால் நட்டசெடி
நானே தண்ணீர் வார்த்தசெடி
ஆனபடி யால்எனைப் பார்த்து
அங்கே நின்று சிரிக்கிறது.

இதற்கு மட்டும் பேசவதற்
கியலா திருந்த, இன்றைக்கே
முதற்பு பூத்தென் செவ்வந்தி
முன்னால் நின்று சிரிக்கிறது.

மிக்க வாசம் தருகிறதே
மிகவும் மெத்தென் றிருக்கிறதே
அக்காள் தலையிற் சூடிடவே
அன்றே ஆய விடுவேனே?

10. தொழில்

நெல்லை ஒருவன் விதைக்கின்றுன்
நிறையச் சோறு படைக்கின்றுன்
கல்லை ஒருவன் உடைக்கின்றுன்
கட்டி வீடு முடிக்கின்றுன்

பஞ்சை ஒருவன் நெய்கின்றுன்
பால்போல் ஆடை செய்கின்றுன்
அஞ்ச ஒருவன் வருகின்றுன்
அவனே கல்வி தருகின்றுன்

பேனை ஒருவன் பிடிக்கின்றுன்
பிஞ்சுப் பாடல் கொடுக்கின்றுன்
வாளை ஒருவன் அளக்கின்றுன்
மயிரைக் கூடப் பிளக்கின்றுன்

வீணை ஒருத்தி எடுக்கின்றுள்
வியக்கும் இசையை வடிக்கின்றுள்
தோணி ஒருவன் வலிக்கின்றுன்
தொடர்ந்து மீனை இழுக்கின்றுன்

ஆலை ஒருவன் கட்டுகிறுன்
அதனுற் பயன்கள் காட்டுகிறுன்
பாலை நிலமும் இவராலே
பசுமை பெற்று நிற்கிறதே.

11. மத்தி

மழையே! மழையே!! பொழியாயோ?
மாரி காலம் சொரியாயோ?
பிழையே பிழையே புரிவாயோ?
பெய்யுங் காலம் நினையாயோ?

முகிலே! முகிலே!! கவியாயோ?
முக்கால மும்நீர் சொரியாயோ?
பகலே! பகலே!! குளிராயோ?
பச்சைக் காற்றே வீசாயோ?

இடியே, இடியே இடியாயோ?
இன்னும் மேளம் அடியாயோ?
செடியே, செடியே, மலராயோ?
செல்வர் நிகரோ சிரியோ!

குருவி, குருவி நினையாயோ?
கொட்டும் மழையில் முழுகாயோ?
அருவீ பெருகி வழியாயோ?
அயலில் வயலில் நிறையாயோ?

பயிரே, பயிரே நிமிராயோ?
பசியா வண்ணம் நினையாயோ?
வெயிலே, வெயிலே, விரையாயோ?
வேண்டாம் என்றால் அகலாயோ?

மழையே! மழையே!! பொழியாயோ?
மாரி காலம் சொரியாயோ?
பிழையே பிழையே புரிவாயோ?
பெய்யுங் காலம் நினையாயோ?

மஹாகவி பஞ்சகம்.

கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை.

(கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை ஈழத்தின் முத்த கவிஞர்களுள் ஒருவர். அளவெட்டடியிலே மஹாகவியின் இல்லத்தருகே இருப்பவர். மஹாகவியின் வளர்ச்சித்தடத்தையும் - கவிதை நுட்பங்களையும் நன்கு அறிந்தவர். மகாஜனங்கள் ஹரியில் ஆசிரியத் தொழில்புரிபவர். கல்லூரி நாடகங்களை நன்றாக எழுதுபவர் மேடையேற்றி வெற்றிபெற்றவர். அவர் கவிதை பிந்திவந்து சேர்ந்தது. மிகப் பெருமையுடன் அதைப்பிரசரிக்கிறோம். —ஆசிரியர்)

�ழத்தமிழ்க் கவிதை என்னுந்தன் பூஞ்சூணையில்
தான்கொண் பெட்டுந்து தனிமலராய் - நாளௌல்லாம்
செந்தேன் பொழிந்த திறமே மஹாகவியின்
சிந்தாத் தமிழ்வாழ்வுச் சீர்.

தென்றல் குளிரும் தினமுமதை ஏற்றுவும்
நின்று சுடும்நிலைமை நேர்தலிலே - தென்றல்போல்
என்றும் குளிர்கின்ற இன்கவிதை ஊற்றுதவுங்
குன்றே மஹாகவியாங் கொள்.

கல்லும் முரடுங் கரடும் நிறைந்தொடுங்கிச்
செல்லுங் கொடுநெறியிற் செல்லாமல் - சொல்லுபவல
சந்தம் பயின்று தமிழ்குழையப் பாப்புனெந்து
தந்தோன் மஹாகவியே தான்.

உள்ள மெனுந்தடத்தில் ஊறும் உணர்ச்சியெலாம்
வெள்ளப் பெருக்காய் விளிம்புடைத்துத் - தள்ளப்
பழுகு தமிழ்கலந்து பாயும் கவிதைக்காம்
அழுகு மஹாகவிக்கே ஆம்.

எளிமையெனுந் தேரில் இயற்சொற் பரிகள்
இழுமென் தமிழில் இசைந்து - களிமிகுந்து
தாவ நடாத்தித் தனித்து மஹாகவியின்
பாவரசி செல்பவனி பார்.

குறும்பா - ஒரு பாடல்

எஸ். போன்னுத்துரை

['எஸ். பொ.' ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர். குறும்பா மஹாகவியின் அரிய படைப்பு. அந்தப் பாக்களுக்கு எஸ். பொ. அருமையான முன்னீடு எழுதியுள்ளார். அதில் ஒரு துளி இது.]

நிறைந்த புலமையும்' அகன்ற பார்வையும், ஆழந்த திணைப்பும், புதிய வீறும் ஒருங்கே அமைந்து தலைசிறந்த கவிஞராக விளங்கும் மஹாகவி அவர்கள் குறும்பா என்னும் புதிய செய்யுள் முறையை அமைத்து, அந்தச் செய்யுள் முறைக்கு இலக்கணம் வகுக்கத் தக்கதாக நூறு குறும்பாக்கள் கொண்ட இக் கவித்தொகையைத் தந்ததின்மூலம், தமிழ்க் கவிவளத்தைச் செழுமைப்படுத்துகிறார். புதிய இரத்தமும் பாய்ச்சிகிறார். அதில் ஒரு பாடல் இது:

முத்தெடுக்க முழுகுகிறுன் சீலன்
முன்னேலே வந்து நின்றான் காலன்.
சத்த மின்றி, வந்தவனின்
கைத் தலத்திற் பத்து முத்தைப்
பொத்தி வைத்தான். போனுன் முச்சுலன்!

மஹாகவி தமது குறும்பாக்கள் மூலம் எவ்வாறு நமது சமுதாயத்திற் புரையோடிக் கிடக்கும் ஊழல்களை நெயாண்டி செய்கின்றார் என்பதற்கு இக் குறும்பா மிக அச்சாவாக அமைந்துள்ளது. கைலஞ்சம் வாங்கும் இந்த நோய் இங்கிருந்து எம் லோகம் வரை சென்றுவிட்டது என்று மஹாகவி செய்யுங் குறும்பு நயக்கத்தக்கது. 'சத்தமின்றி', 'கைத்தலத்தில்', 'பொத்தி வைத்தான்' என்ற மூன்று சொற்றெடுக்களிலூ, கைலஞ்சம் எவ்வளவு இரகசியமாகவும், பத்திரமாகவும் நடைபெறுகின்றது என்பதை மஹாகவி குறும்பாகப் போட்டுடைப்பதும் மிக நன்றாகவுள்ளது. 'பணம் என்றால் பின்மும் வாய் திறக்கும்' என்பது பழமொழியாகும். 'கைலஞ்சம் என்றால் முச்சுலனும் கை திறப்பான்' என்று புதுமொழியை இக் குறும்பாவிற் கூறுமற் கூறும் மஹாகவி உண்மையிற் குறும்பாக கோணேதான்.

இக் குறும்பாக்களை ஒவ்வொரு தடவையும் வாசிக்கும் பொழுது அவை ஒவ்வொரு கோணத்திற் புதிய பொலிவு காட்டுகின்றன.

பேரு நண்பர் சங்கம்

உலகத்தின் பலபாகங்களிலு முன்னாவர்களைக் கடிதழுலம் அறி ந்துகொள்ளவும், ஒருவர் கஷ்டத்தை மற்றவரிடம் கூறி ஆறுதல் கொள்ளவும், நல்லவர் உறவைப் பெறவும், தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளவும் இச்சங்கம் உதவியாக இருக்கும்.

1. சங்கத்தில் சேர 50சத முத்திரை / போஸ்ரல் ஆடர் அனுப்புக.
2. பெயர், முகவரி, வயது இவற்றைவிட அறிந்த பாணிகள், விளையாட்டுக்கள், பொழுதுபோக்குகள், மற்றும் திறமைகள் ஆன், பெண் இருபாலாரும் கடிதம் எழுதலாமா என்ற விபரங்களை 25 சொற்களுக்கு மேற்படாது எழுதி அனுப்பவும்.
3. தோழர் தோழர்களுக்கும், தோழியர் தோழியர்களுக்குமே எழுதலாம். ஆனால் இருபாலாரும் எழுதலாம் எனக் குறிப்பிடுவதும் எழுதலாம்.
4. வயதுக் கட்டுப்பாடின்றி உலகத்தின் எப்பகுதியிலுள்ளவரும் சேரலாம்.
5. தங்கள் புகைப்படங்களை இப்பகுதியில் வெளியிட விரும்புகிற வர்கள் புளக் (Block) அனுப்பவேண்டும். புளக் இல்லாவிடில் புளக்கொடிய புகைப்படத்துடன் ரூ. 7-50 அனுப்பவேண்டும்.

வெற்றிமணி, 253½ ஸ்ராண்ஸி வீதி, யாழ்ப்பரணம்.

வெற்றிமணி மாணவர் மன்றம்

மாணவர் மன்றத்தில் 22 வயதுக்குட்பட்ட ஆண், பெண் இருபாலாரும் சேரலாம். பாடசாலையிற் படிப்பவர்கள் வயதுக் கட்டுப்பாடின்றிச் சேரலாம். விண்ணப்பத்துடன் 50சத முத்திரை அல்லது போஸ்ரல் ஆடர் பிரவேசக் கட்டணமாக அனுப்பவேண்டும். தமிழகத்திலுள்ளவர்கள் வெற்றிமணியிலுள்ள தமிழகப் பிரதிநிதியின் முகவரிக்கு அனுப்புக.

அங்கத்தவர் விண்ணப்பப் பத்திரம்

அன்புள்ள மணி மாமாவுக்கு,

மாணவர் மன்றத்தில் என்னை அங்கத்தவராகச் சேர்க்கவும்.

செல்வன் / செல்வி

பாடசாலை முகவரி

வீட்டு முகவரி

பிறந்த திகதி வயது வருப்பு

கடிதத்தொடர்பு ஆண், பெண் இருபாலாரும்;

ஆசிரியர் / பெற்றார் கையொப்பம்

கையொப்பம்

கடுக்கனும் மோதிரமும்

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்

ஒருநாளும் இல்லாத திருநாளாக ‘ட’டன்னு என்னை ஏமாற்றிவிட்டது. கட்டுரையைப் பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை எழுதலாம் என்று தொடங்கி ணேன். என்ன ஆச்சரியம்! உண்மையாகவே ‘ட’டன்னு ஏமாற்றிவிட்டது. ‘கடு’ என்றே எழுதி விட்டேன்.

எதை எழுதத் தொடங்கினாலும் முதற் சொல்லை நான் வெட்டித் திருத்துவதில்லை. இது என் பழக்கம். எனவே ‘கடு’வோடு சேர்த்துக் ‘கடுக்கனும்’ என்றெழுதிணேன். பின் மோதிரம் வந்து ஒட்டிக்கொண்டது.

தலைப்பைப் போட்ட பின்தான் சங்கடம் தெரிந்தது. மோதிரத்தைப்பற்றி எதையும் எழுதலாம். கடுக்களைப்பற்றி என்ன எழுதுவது? கடுக்கன்! ஒரு அருமையான பண்டம். விவாக சமயத்திலே மணமகன் பெருமிதத்தோடு அணியும் பொருள். இதைப்பற்றி ஒரு புலவன் ஒருவரி கூடப் பாடாமல் இருப்பானு? செநுப்பு, கைத் தடி, குடை இவற்றிற்கெல்லாம் பாடிய வாய் கடுக்கனுக்கு மாத்திரம் அடைத்துவிடுமா? இருக்காது. எங்கேனும் இருக்கத்தான் ஜேண்டும். அடிமனத்தில் ஒரே சலசலப்பு.

குன்றும் குழியும் கடந்து ஒட்டிய வயிரோடும் ஓயாத பசியோடும் ஒரு புலவர் நடந்துகொண் டிருந்தார். சிற்றரசர்களையும் சீமான்களையும் பாடி ஞர். கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே என்று புகழ்ந்தார். கருமியைக் கற்பகதருவே என்று வாழ்த் தினர். ஒன்றும் பெற்றாரில்லை. எங்கும் ஏமாற்றந் தான். கடைசியாகச் சிவந்தான் என்னும் பல்லவ அரசனைச் சென்று கண்டார். அவனே தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு வரிசை அறிந்து பொருள் கொடுப் பவன். இந்தப் புலவருக்கும் போதும் போது மெனப் பொருள் கொடுத்தான். பல பரிசுகளும் ஈந்தான். கடைசியாக அருமையான ஒரு பண்டத் தையும் கொடுத்தான். அது ஒரு சோடி கடுக்கன்.

கடுக்களைப் பூட்டியதும் புலவருக்குச் சிரிப்புத் தான் வந்தது. “ஒட்டிய வயிற்றுக்கும் மெலிந்த உடலுக்கும் ஏற்ற அலங்காரமப்பா இது. ஏராளமான பொருளைத் தந்த நீ இந்தக் கடுக்கள்களை ஏன் போட்டாய்? இனி இவைகளை எந்தக் கள்ளவர் பிடுங்குவார்களோ என்ற பயத்தோடு காடும், செடியும் திரியாமல் வீட்டில் இருக்கவேண்டியது தான்” என்று சொல்லி நகைத்தார். தம் இருப்பிடம் மீண்டார்.

சிறிது காலம் சென்றது. கொடிய பஞ்சம் வந்தது. புலவரிடம் இருந்த பொருள் குறையத் தொடங்கிற்று. அவர் எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டார். ஒன்றே ஒன்றுதான் எஞ்சியது. அது மஸ்லைப் பல்லவர்கோன் போட்ட கடுக்கன்.

கடுக்களை விற்க அவருக்கு மனம் வரவில்லை. அதைப் போட்டபடியே சிற்றரசர்களையும் சீமான் களையும் மறுபடியும் தேடிப் புறப்பட்டுவிட்டார். பல காத தூரம் நடந்து ஒரு பிரபுவிடம் பரிசு பெறுவதற்காகச் சென்றார்.

பிரபு புலவரை யாரோ பிச்சைக்காரன் என்றெண்ணி ‘எதாவது போட்டு அனுப்பு’ என்று வேலைக்காரனுக்கு உத்தரவிட்டார். புலவர் வாய் அசைந்தது. ‘‘நான் பிச்சைக்காரனல்ல. தமி முறிந்த ஒரு புலவன்; என் வரிசை தெரிந்து பரிசு தரவேண்டும்’’ என்று பாடுவதற்கு வாயுனியது.

அதேசமயம்... கன்னத்திலே அடி ஒன்று பட்டது. யார் அடித்த அடி? மஸ்லைப் பல்லவர்க்கோன் போட்ட கடுக்கன்களே கன்னத்தில் அடித்தன.

ஏன் அடித்தன? “வள்ளலாகிய பல்லவர் கோளைப் பாடிய வாயால் அற்பனைகிய இவைனையும் பாடுகிற்றா? அவமானம்! அவமானம்!!” என்று அடித்தன. அப்போதுதான் - பலபட்டைச் சொக்கநாதர் என்ற புலவருக்கு - சிவந்தான் என்ற பல்லவர் கோன் ஏன் தன் காதுகளிற் கடுக்கன்களைப் பூட்டினான் என்று விளங்குகிறது. ‘‘இவை அற்பரைப் பாடாதே என்று அவன்காவல் வைத்த சேவகர்கள்’’ என்பது நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் வாயில் இருந்து வீழ்ந்த பாடல் இது:-

பாடுந் தமிழ்க்குச் சிவந்தெழுந்தான் மஸ்லைப் பல்லவர்கோன் காடுந் செடியும் திரியாது இரட்டைக் கடுக்கன் செய்து போடும் பொழுதென்ன பூட்டக்மோ அற்பப் புலவரைக் கொன் பாடும் பொழுதிரு கன்னத்திலே நின்றடிக்கின்றதே

கடுக்கணைப் பாடிய சொக்கநாதப் புலவரைப் பார்த்துவிட்டு அப்பால் திரும்பினால் நமச்சிவாயப் புலவர் தம் கையிலுள்ள மோதிரத்தைக் காட்டி தன் அனுபவத்தையும் கூறுகிறார்.

‘கொடை வள்ளலாகிய செல்லூரானிடம் நான் ஒருமுறை சென்றிருந்தேன். அவன் என்னை மரியாதையாக அழைத்து வரிசை அறிந்து பல பொருள்களைப் பரிசாக அளித்து கடைசியில் இந்த மோதிரத்தையும் போட்டு அனுப்பிவைத்தான். நானும் அவன் இதைப் போடும்போது நமக்கு இது ஏன்? என்று எண்ணிச் சிரித்தது உண்மை. ஆனால் இப்போதுதான் காரணம் விளங்குகிறது. பாடல்களைப்பற்றி யாதொன்றும் அறியாத புல்லர்களிடம் போய் ‘ஏதாவது தாருங்கள்’ என்று கை நீட்டும்போது இந்த மோதிரம் கற்பக தருப் போன்ற செல்லூரானிடம் நீட்டிய கையை, தமிழே தெரியாத அறிவிலியிடமும் நீட்டுகிறுயா? வெட்கம்! வெட்கம்!! என்று தடுக்கின்றது’ என்கிறார். அவர் பாடியுள்ள பாடல் இது:-

காவென்ற கைத்தலத் தண்ணல் செல்லூரான் கனிந்து நம்மை வாவென் றழைத்திட்ட மோதிரமா வண்மை யானதமிழ் பாவொன்று சற்றும் அறியாத புல்லர்தம் பக்கலிற் யோய்த் தாவென்று கையெடுத் தேற்காம லிட்ட தடையிதுவே.

எங்கெங்கோ இருக்கும் இப்படியான ஒரே வகைக் கற்பனைப் பாடல்களை ஒருசேர வைத்துப் பார்ப்பது இரசனைக்கு உகந்ததாகும்.

பாடசாலை நாடகம்

ஏ. ரி. பொன்னுத்துவர, B. A.

ஓரங்க நாடகம்

ஓரங்க நாடகம் எழுதும்போது எழுத்தாள னுக்குப் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஓரங்க நாடகம் என்றால் என்ன? அது எழுதும்போது கைக்கொள்ள வேண்டிய உத்திக்கொண்ன? என்ப வற்றை நன்கு விளங்கிய பின்னர்தான் பள்ளி நாடக எழுத்தாளன் எழுதத் தொடங்க வேண்டும். முழுநீள நாடகமாக நடிக்கத்தக்க நாடகத் தைச் சுருங்கிய குறுகிய நேரத்தில் நடிக்கத்தக்க தாய் அமைத்துவிட்டால் ஓரங்க நாடகம் தானே எனப் பலர் எண்ணுகிறார்கள். இது தப்பான எண்ணமாகும். குறுகிய கால எல்லை ஓரங்க நாடகத் தில் முக்கிய அம்சமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளும் வேலை அதைப் பல்வேறு களங்களிலும் நகர்த்த வாமா என்பது சிந்திக்கப்படவேண்டிய அம்சமாகும். பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட பல சிறந்த ஆங்கில அமரிக்க ஓரங்க நாடகங்கள் களத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு களத்திலேயே அமைந்திருப் பதை அவதானிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. சிதம் பர சுப்பிரமணியனின் ‘தோல்வி’ என்ற நாடகத்தை நல்ல ஓரங்க நாடகத்துக்கு உதாரணமென்றாம். முழு நாடக நிகழ்ச்சியும் ஒரு கூடாரத்தில் நடப்பதாய் அமைந்திருக்கிறது. கால கட்டமும் குறுகியதாய் இருக்கிறது.

காட்சிகளைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு வகையான உத்திகளைக் கையாளலாம். ஒரே

களத்தில் நிகழ்வதாய் ஆனால் பல காட்சிகளை உடையதாய் அமைப்பது ஒருவகை. மற்றையது ஒரே களத்தில் ஒரு காட்சியில் அமையும்படி எழுதுவது. ‘குழச்சியும் வென்றது’ என்ற தலைப்பில் ஓர் ஓரங்க நாடகம் பார்த்தேன். இந் நாடகத்தின் களம் கைகேயியின் படுக்கை அறையாக அமைந்தது. காட்சிகள் இரண்டு இடம்பெற்றன. கூனி கைகேயியைச் சந்திப்பது, இராமனைப்பற்றி முடைவது, வாக்குச் சாதுரியத்தினால் அவள் மனதை மாற்றுவது என்பவை அடங்கிய முதற் காட்சியும் — தசரதன் கைகேயியின் படுக்கை அறைக்கு வருதல், அவளின் நிலை கண்டு பதறல், தேற்றுதல், அதைத் தொடர்ந்து கைகேயி கேட்கும் வரங்கள், அதனாலேற்படும் தசரதன் தவிப்பு, இறப்பு என்பவை இடம்பெறும் இரண்டாம் காட்சியும் — இந் நாடகத்தில் இடம்பெற்றன. இந் நாடக அமைப்பு முதலில் குறிப்பிட்ட வகையைச் சேர்ந்தது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட சிதம்பர சுப்பிரமணியனின் ‘தோல்வி’ என்ற நாடகம் பிந்திய வகையைச் (ஒரே காட்சி) சேர்ந்தது. ஒரே களம்; ஒரே காட்சி; மிகக் குறைந்த தொகையான பாத்திரங்கள் என்பன இடம்பெறும் வகையில் அமைக்கப் படும் ஓரங்க நாடகத்தைத் தலையாய உத்தியில் அமைந்த ஓரங்க நாடக மென்லாம். ஓரங்க நாடகத்தில் சிறந்த ஒரு குணசித்திர பாத்திரமோ அல்லது எதிர்பாராத முடிபோ இருந்தால் அது நாடகத்தை மெருகூட்டி வெற்றியீட்டச்-செய்யும். ஒரு சம ஒட்டத்தில் செல்வதாக நாடகத்தை அமைக்காது ஒரு உச்சக் கட்டம் அமையும் வகையிலே அமைத்துக்கொள்வது சிறந்த முறையாகும்.

சமய, சரித்திர, இலக்கிய நாடகங்களும் கற்பனைப் பாத்திரங்களும்.

பாடசாலைகளில் சமய, சரித்திர, இலக்கிய நாடகங்களையே பெரிதும் ஊக்குவித்தல் வேண்டும். மாணவர்கள், சமயம் - சரித்திரம் - இலக்கியம் சம்பந்தமான கதைகளை - சம்பவங்களை நாடக மூலம் மிக இலக்குவாக விளங்கி, மனதில் பதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், இப்படியான நாடகங்களைப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு என்ன எழுதும்போது புதிய பாத்திரங்களைச் சிருஷ்டிக்கவாமா? அப்படிச் செய்வதனால் ஏற்படக் கூடிய விளைவு என்ன? என்பனபற்றிச் சிந்தித்தல் பள்ளி நாடக எழுத்தாளன் கடனாகும். இராமாயண காவியம் நன்கு பயின்ற மாணவர் முன் நடிக்கப் பட்ட இலங்கேஸ்வரன் நாடகம் பெரும் குழப்ப நிலையை உண்டுபண்ணியது. அந்த நாடகம் கம்பரின் சிருஷ்டிக்கு நேர் விரோதமான போக்குடன் தான் இருந்தது. மாணவர்களின் இலக்கிய அறிவில் சுற்று குழப்ப நிலையை உண்டாக்கியதுடன், ரசஜீ யைப் பொறுத்த மட்டிலும் உயர்ந்திருக்கவில்லை. சில நாடகங்களில் கற்பனைப் பாத்திரங்கள் காவியங்களின் அடிப்படைக் கருத்தை மாற்றியமைக்கும் வகையிலோ, அன்றி முக்கிய பாத்திரங்களை மினிரவிடாத வகையிலோ அமைந்தும் விடுவதுண்டு. இதனால் மாணவர்கள் இலக்கிய சரித்திர விடயங்களைப் பிழையாகப் புரிந்து கொள்ள இடமிருக்கிறது. பெரும்பாலும் பள்ளி நாடகங்கள் இலக்கிய, சரித்திர கதைகளை யொட்டிச் சார்ந்து செல்வதாக அமைவதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

வெளி அரங்குகளுக்கு இக் கட்டுப்பாட்டை அழுத்த வேண்டியதில்லை.

சமய நாடகம்

சமய நாடகம் எழுதும் போது நாடகாசிரியன் பல அம்சங்களில் சிந்தனையைச் செலுத்த வேண்டியவனுகிறுன். இந்துமத புராணங்களை, சமய மரபுகளை, சமய தத்துவங்களை, தோத்திரப் பாடல்களை முறையாகப் படியாத நன்கு ஆராயாத ஒருவர் சௌவ சமய சம்பந்தமான நாடகம் எழுதுவாரானால் அவர் மன்னிக்க முடியாத பல பிழைகளை விட்டே எழுதுவார். இந்நிலை சமயக் கதைகள் பற்றி பிழையான கருத்தை மாணவர்கள் பெற வளி வகுக்கிறது. இதேபோல கிறீஸ்தவ, பெளத்த, இஸ்லாமிய கதைகளை நாடகமாக்கும் போது அச்சமயங்கள் பற்றிய ஆழ்த்த அறிவு நாடகாசிரியனுக்கு வேண்டப்படுகிறது. தருமி பாத்திரத்தை நகைச்சுவைப் பாத்திரமாகச் சிருஷ்டித்தால், இறைவன் கடாட்சம் பெறத் தகுந்த பக்குவமுடையவர் எப்படிப்பட்டவராய் இருக்கலாமென்ற கருத்து அந்த எழுத்தாளனுக்கு துளிதன்னும் கிடையாதென்பதே அர்த்தமாகும். ஒவ்வொரு சமயத்துக்கும் வெவ்வேறு சம்பிரதாயங்கள் விழாக்கள் உள். அவைகள் பற்றிய விரிவான அறிவுடைய ஒருவரே சமய நாடகங்களை எவ்வித பிழையுமின்றி சிருஷ்டிக்க முடியும். பள்ளி நாடகங்கள் எழுதும்போது - அதுவும் சமயநாடகங்களில் கைவைக்கும்போது மேற்கூறிய விஷயங்களைக் கருத்தில் இருத்துதல் நற்பயனை அளிக்கும்.

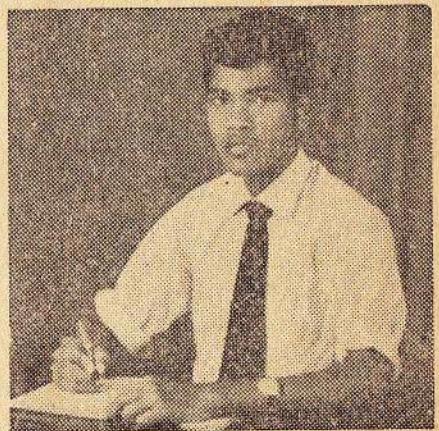
நகைச்சுவைச் சித்திரம்

ஜவகைப் புலி (1)

‘தரகுப் புலி’ தம்புத்தண்ணை

பட்டை பட்டையாக நெற்றியிலே நீறு துவங்க, பல்லிடுக்கினுள் சுருட்டொன்று புகைத்தவாறு இருக்க, கை இடுக்கினுள் காகிதக் கட்டுகள் முடங்கிக் கிடக்க, கட்டுக் குடுமிகனகச்சிதமாக ஆட இத்யாதி கோலத்துடன் அதோவருகிறுரே அவர்தான் ‘தரகுப் புலி’ தம்புத்தண்ணை எனதிருநெல்வேலி மக்களால் பட்டஞ் சூட்டி அழைக்கப்படும் தம்பிமுத்து என்ற பிரபல பல தொழிற் தரகர்.

காய்கறித் தரகு முதல்கல்யாணத் தரகு ஈருக அனைத்தையும் வெற்றியுடன் முடித்து, வேண்டிய பணத்தைக் கறந்து கொள்வதனால் அவருக்குத் ‘தரகுப் புலி’ என்ற பட்டப் பெயர் உண்டாயிற்று. அத்துடன் தம்பிமுத்து அண்ணை என்பது மருவியதால் தம்புத்தண்ணை என்றுயிற்று. இதுவே ‘தரகுப் புலி’ தம்புத்தண்ணை என்ற பெயரின் சுருக்கமான வரலாறு.

நெல்லை தாசன்

‘சோழியன் குடுமிசும்மா ஆடாதையா’ என்பதுபோல நமது தரகுப் புலியின் குடுமியும் சும்மா ஆடாது. ஏதாவது கொழுத்த கல்யாணத் தரகோ, காணித் தரகோ கிடைத்தாற்றுன் அவரின் குடும்பி ஆனந்த மிகுதியினால் அப்படியும், இப்படியும் ஆடும்.

பெண் பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள் தகுந்த வரைனத் (மாப்பிள்ளை) தேடி வலை வீசித் திரியும் இந் நாளில் நமது தரகுப் புலிக்குக் கல்யாணத் தரகுதான் ‘மெயின் அன்ட் புக்ரூபிரயிள்’ தரகு. கல்யாணத் தரகின்போது மாப்பிள்ளை

வீட்டாரிடமும், பெண் வீட்டாரிடமும் தரகு கிடைக்கும் அல்லவா?

தரகுப் புலி வெற்றிகரமாக நடத்திவைத்த கல்யாணங்கள் பலப்பல. மிகச் சிலதான் தோல்வியில் முடிவடைந்துள்ளன.

'காதல்' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டாலே நமது தரகுப் புலிக்கு வேம்பாகக் கசக்கும். காதற் கல்யாணங்களினால்தான் கல்யாணத் தரகு குறைகிறது என்று குறைப் பட்டுக்கொள்கிறோர்.

'ஆயிரம் பொய்யைச் சொல்லி ஒரு கல்யாணத்தைச் செய்' என்பது தரகார்கள் விஷயத்தில் ஒத்துவராது என்பதுடன் ஒரு பொய்யைச் சொல்லி கல்யாணமொன்றைச் செய்துவைத்தாலே பிறகு ஒரு கல்யாணத் தரகும் கிடைக்காது; அப்பிடிப் பொய்ச் சொல்லவேண்டி வந்தாலும் அதைச் 'சடைந்து' உண்மையாக்கிப் போடவேணும் என்று தமது பல வருட தரகுவேலை அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்கிறோர்.

தன் இலட்சியம் என்னவெனில்,

"எவனுக்கு எவள் பொருத்தம் என நோக்கி அவளை அவன்கண் விடல்"

என்று சிறிய குறள் பாடுவார் தரகுப் புலி.

வெற்றிமணி வளர்ச்சி நிதி

மக்கள் கலிமணி மு. இராமலிங்கம், வட்டுக்கோட்டை
ரூபா 10.00
கைதடி நுனுவிலைச்சேர்ந்த ஒரு மாணவி ரூபா 5.00

இந்நிதிக்கு இயன்ற பணங்களியைக் கெய்யும்படி வேண்டுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

நன்றி உள்ள நாய்

— சேரான —

டிங.....டிங.....டிங

பாடசாலை முடிவதற்கான மணி அடித்தது. சிறுவர்கள் வகுப்பை விட்டு வெளியேறியவாறே தத்தம் பிஸ்கட்டை வாயிற்போட்டார்கள். அப்போது ஒரு நாய் அங்கு வந்தது. சிறுவர்கள் பிஸ்கட் சாப்பிடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றது. சுந்தர் தன் பிஸ்கட்டில் ஒன்றை நாய்க்குப்போட்டான். நாய் அதைச்சாப்பிட்டது.

ஒரு நாள் சைக்கிள் ஓடப் பழகிக் கொண்டிருந்தான் சுந்தர். சிறிது தூரத்தில் அந்த நாய் படுத்திருந்தது. தற்செயலாய் சுந்தர் பக்கத்திலிருந்த முட்கம்பி வேலியில் சைக்கிளோடு விழுந்து விட்டான். அதைக்கண்ட நாய் பக்கத்து வீட்டிற்கு ஒடிப்போய் குரைத்தது. வீட்டுக் காரர் 'சீ போ!' எனத் தூரத்தினர். ஆனால் அது விடாமல் குரைக்கவே தூரத்திக் கொண்டு வெளியே வந்தார். சுந்தரின் நிலையைக் கண்டார். ஒடிச்சென்று காப்பாற்றி னர். அந்த நாய் மட்டும் இல்லாவிட்டால் சுந்தருக்கு எவ்வளவு ஆபத்தாய் போயிருக்கும். முன்பு சுந்தர் தனக்கு பிஸ்கட் போட்டதை மறவாமல் நன்றியோடு அவனைக் காப்பாற்றியது அந்த நாய்.

மரணவாமன்ற அங்கத்தவர்களுக்கு

15-8-71 தொடக்கம் வெற்றிமணியில் சொல்லாக்கப் போட்டி வெளியிடப்படும் சரியான விடையனுப்பிப்பரிசு பெறுபவருக்கு புத்தகப்பரிசு கொடுக்கப்படும். மாணவமன்ற அங்கத்தவர்கள் மாத்திரம் பங்குபற்றலாம்.
இன்றே அங்கத்தவராகச் சேருங்கள்.

— ஆசிரியர்

கண்கள் திறந்தன!

(கனிமோழி)

மாணிக்கத்தின் கண்கள் திறந்தன. உடனே வயலுக்குச் செல்ல விரும்பினான். அப்பொழுதே உழுது விவசாயத்தைச் செய்யத் துடித்தான். அப்பொழுது ‘கொக்கரக்கோ’ என்று கூவியது சேவல். கோழி அப்பொழுதுதான் கூவுகிறதா? சரிதான் ஒரு தூக்கம் போட்டுவிட்டு வயலுக்குச் செல்லலாம் என நினைத்தான். ஆம். அவனேடு பிறந்த சோம்பல் மீண்டும் அவனை எதிர்த்தது. தன் தந்தையாரின் கட்டிலிலேயே மாணிக்கம் கருணூ படுத்துக்கொண்டான்.

கட்டிலின் கோபம்

கட்டில்:- சீ! உனக்கு வெட்கமில்லை. பெரியவரின் மகனங்கள் நீ, உறங்கியவன் உயர்ந்ததில்லை என்பதை அறியாயா? கோழி கூவிலிட்டால் பெரியவர் படுத்திருப்பாரா? இனைஞைப்போல் துள்ளி எழுந்துவிடுவாரே; ஏரைத் தூக்கிக்கொண்டு வீரநடை போட்டுச் செல்லாரே; ‘சீரைத் தேடின் ஏரைத் தேடு’ என்பதல்லவா அவர் கொள்கை. சீ! சோம்பேறி! நீ தூங்கவா நினைக்கின்றாய்? எழுந்திரு; எடு ஏரை; நட வயலுக்கு!

மாணிக்கம்:- கட்டிலே உண்மையை எடுத்துரைத்தாய். கண்டித்த உனக்கு என் நன்றி.

தந்தை சென்ற பாதை

மாணிக்கத்தின் தூக்கம் கலைந்தது. கோழியின் சங்கொலி இப்பொழுது அவனுக்கு இனிமையாக இருந்தது. தன் தந்தை சென்ற வழியில் செல்ல அவன் எழுந்துவிட்டான். தந்தையை மனதில் நினைத்துக்கொண்டே ஏரைத் தூக்கினான். மன்வெட்டியை எடுத்தான். மாடுகள் வழிகாட்டத் தன் தந்தை சென்ற வழியில் மாணிக்கம் சென்றுகொண்டிருந்தான். உழுவனது சொர்க்கமான வயலை நோக்கித் தன்னம்பிக்கையோடு நடந்துகொண்டிருந்தான்.

திருந்திய மாணிக்கத்தைக் கண்டு மாமரம் மிகிழ்ந்து சிரித்தது. கலப்பைக்கும் மன்வெட்டிக்கும் ஒரே ஆனந்தம். காளைகளுக்கோபெரும் களிப்பு. கட்டிலுக்கும் மிகத் திருப்தி.

நிலத் தாயின் மகிழ்ச்சி

தாயைத் தேடி மகன் வந்துவிட்டான். தாயின் மகிழ்ச்சிக்கு அனவு ஏது? ஏரும் கையுமாய் அவனைக் கண்ட நிலத்தாய் ஆனந்தமடைந்தான். அன்பாக அவனேடு பேசினான்.

நிலத்தாய்:- அப்பா மாணிக்கம்! உன் தந்தை என்னை எப்படி மதித் தான் தெரியுமா? என் விருப்பமறிந்து உபசரித்தான். சுவையான பசுந்தாள் எரு, பின்னைக்கு முதலியவற்றை எனக்குத் தந்தான். என் பசியைப் போக்கினான். நீர் இறைத்து என்தாக்கத்தைத் தணித்தான். நானும் அவன் பசியைப் போக்கினேன். அள்ளி அள்ளி அவனுக்கு நெல் மணிகளைக் கொடுத்தேன்.

மாணிக்கம்:- அன்னையே! என் தந்தையைப்போலவே நானும் உன்னை அன்பாகக் கவனிப்பேன். உன் நலன்தானே என் நலன்.

நிலத்தாய்:- அப்பா மாணிக்கம்! உலக மக்கள் பசியின்றி வாழ வேண்டும். அதுதான் என் விருப்பம். ‘உழுவன்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்’ என்ற பொன்மொழியை மறந்துவிடாதே! நானும் சக்தியை இழந்துகொண்டே இருக்கிறேன். நல்ல நில மருத்துவர்களிடம் சென்று செயற்கை உரங்களை வாங்கிக் கொடு. இயற்கை உணவையும் எனக்கு ஊட்டு. அதோ பார! வடக்கு வீட்டுத் தங்கையை. ஐப்பானிய முறையில் விவசாயம் செய்தார்கள். ஆம் உழுது அதிக உரம் இட்டார்கள். அவன் நல்ல பலனைக் கொடுத்து வருகிறான். எனக்கும் அப்படிச் செய்வாயா மாணிக்கம்?

மாணிக்கம்:- தாயே! அப்படியே செய்கிறேன். இன்றே விவசாய அதிகாரிகளிடம் செல்கிறேன். அவர்கள் ஆலோசனைப்படி மருத்துவம் செய்கிறேன். நீ சக்திபெற உணவு ஊட்டுகிறேன்.

மழை பெய்தது

நிலத்தாய் அவனை வாழ்த்தினான். அவன் நன்மூயற்சிக்கு ஆசீகாறினான். மாணிக்கம் நிலத்தாயை வணங்கினான். வானத்தைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டான். அவன் வேண்டுதலை மேகங் கேட்டது. மழை ‘சோ’ என்று பெய்யலாயிற்று. நனைந்துகொண்டே உழுதான்.

மாணிக்கம்:- உழைப்பில்தான் எத்தனை இன்பம்.....

இன்பமாக அவன் பாடினான்.

உறங்கிக்கொண்டிருந்த மாணிக்கம் நன்றாக உழைத்தான். ஆம் மாக உழுதான். வியர்வை சிந்த வேலை செய்தான். வேலை முடிந்தது. ஆனால் அவனுக்கு நன்றாகப் பசிக்க ஆரம்பித்தது. வேலை செய்யாதபோது அவனுக்கு அதிகம் பசிக்கவே செய்யாது. கடையிற் சென்று அவன் அடிக்கடி காப்பி குடிப்பான். ஆனால் இப்பொழுது நன்றாகப் பசித்து உணவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டே விருந்தான்.

பசிக்கு உணவு

காலை எட்டு மணி வரை உறங்கும் கணவனைக் காணவில்லையே எனத் திகைத்தாள் முத்தம்மா . ஆனால் திகைப்பு மகிழ்ச்சியாக மாறியது. காளைகளைத் தெர்முவத்தில் காணவில்லை. ஏரும் தின்னையில்லை. கணவன் திருந்திவிட்டான் என உணர்ந்தாள் அவள். அவனுக்கு மகிழ்ச்சி தாங்கவில்லை. வயலுக்குச் சென்ற கணவனுக்குப் பசிக்காதா? சோளக் கஞ்சியைக் கலயத்தில் ஊற்றினால். காணத் துவையல் அரைத்தாள். பெரியவருண்ணும் வட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டாள். வயலை நோக்கிக் கஞ்சிக் கலயத்தோடு சென்றுள் முத்தம்மாள். தாயைத் தொடர்ந்து குதிபோட்டுச் சென்றுள் சின்ன வீரன். கஞ்சிக் கலயத்தோடு வரும் மணவியையும், மகனையும் கண்டான் மாணிக்கம். அவன் உள்ளத்தில் மகிழ் ச் சி பொங்கியது. பல துலக்காமல் கடைக்குச் சென்று காப்பி குடிப பவன் அவன். ஆனால் இன்று வாய்க்காலில் சென்று பல தேய்த் தான். குளிர்ந்த நீரில் குளித்தான். உண்ண ஆசையோடு வேப்பமர நிழலில் வந்து அமர்ந்தான்.

சோளக் கஞ்சி என்றால் முன்பு 'சி' என்பான். இன்றே மிக விருப்பமாய் அதை உண்டான். முத்தம்மாள் ஊற்றிய கஞ்சி அமிர்தமாக இருந்தது. அவனுக்குக் காணத் துவையலும் மிகப் பிடித்துப் போய்விட்டது. குழந்தைக்கும் அன்பாகக் கஞ்சியை ஊட்டினான். சின்ன வீரன் மகிழ்ந்து சிரித்தான். அது தன் தந்தை மகிழ்ந்து சிரிப்பதைப் போவிருந்தது. தோற்றத்தில் சின்ன வீரன் தாத்தாவைப் போலவே இருந்தான். மீந்த கஞ்சியை முத்தம்மாள் குடித்தாள். அந்தச் சின்னக் குடும்பத்தின் பசி அடங்கியது. அமைதியும், இன்பமும் குழந்தன். வேப்பமர நிழலில் மாணிக்கம் களைப்பு நீங்கப் படுத்தான். அப்போது மணிக்குரலில் வட்டில் அவனேரு பேசி யது.

—தொடரும்

சென்ற இதழ் வேஷ்க்கைக் கணக்கு - விடைகள்

(1)

(2)

$$\begin{aligned}5 \times 8 + 7 + 3 &= 50 \\7 + 6 \times 3 + 5 &= 44 \\9 - 4 \times 2 + 7 &= 17\end{aligned}$$

1	2	9	12
6	7	4	17
8	3	5	16
15	12	18	45

சிறுவர் தொடர் நவீனம்:

பஞ்சவர்ணக் கிளி

மா. குலேந்திரன்

அத்தியாயம் 6

அவன் அந்தக் கிளியை எடுத்து கொண்றுவிட முடிவுசெய்தான். அப்படியே வெளியே எடுத்துக் கொண்றுவிட்டால் கழுகெல்லாம் அவ்விடத்தை விட்டுப் பறந்து போகும் என எண்ணினால். ஏனெனில் பஞ்சவர்ணக்கிளி இறந்து விட்டால் பின் முதன் மந்திரியின் மந்திர சக்திக்கு எதுவும் கட்டுப்பட்டிருக்க மாட்டாதல்லவா? பஞ்சவர்ணக்கிளியை வெளியே எடுத்து அதன் கழுத்தை நெரித்துக் கொண்றான். அந்த மாத்திரத்தே கழுகுகள் இரண்டும் அவ்விடத்தை விட்டுப் பறந்தன. இராசசிங்கன் வெற்றிப் புன்னகையுடன் தன் தாய் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த மாளிகையை நோக்கி வெற்றிநடை போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அங்கே முதன் மந்திரி தன் சுய நினைவை இழந்தான். சிலையாக நின்ற பட்டாளங்களும் அரசனும் உயிர் பெற்றனர். பட்டாளங்கள் ஆர்ப்பரித்து நின்றன. அவை அரசனின் ஆணையை எதிர்பார்த்து நின்றன.

அரசி ரஜனி இவை அன்த்தையும் சன்னல் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். மகிழ்வின் மிகுதியினால் அரசனைக் கூவி அழைக்க அவளால் முடியவில்லை. இப்படி அவள் அவதானித்துக் கொண்டிருந்ததைப் பட்டாள வீரன் ஒருவன் கண்டுவிட்டான். அவன் உடனே அரசனிடம் அனுமதி மன்னவனே ‘பட்டத்து அரசியார் அதோ சாளர வழியாகத் தங்களை நோக்கிய வண்ணம் நிற்கின்றார்’ என்றான். மன்னவனும் அங்கே நோக்கினான். மன்னவனுக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது. ஒரு நாட்டின் மன்னலுக்கு இராச தந்திரங்கள் தெரிந்ததுதானே. அவனுடைய குதிரை அந்த ரஜனி சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த மாடி வீட்டருகே அண்மித்தது. மன்னன் குதிரைமீதிருந்தவாறே ரஜனி சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த அறையின் கீழ் நின்றார். தனது கை மூலம் கீழே குதிக்கும் வண்ணம் சைகை செய்தான்.

அடுத்த கணம் ரஜனி சாளர வழியாகக் குதித்தாள். மன்னவன் உடனே அவனைத் தன் கரங்களை நீட்டி எந்திக் கொண்டான். ரஜனி அவனைத் தழுவிக் கொண்டாள்.

ரஜனி நீ எப்படி இங்கே வந்தாய்? மன்னவன் வினாவினால். அவள் தனக்கு நேர்ந்தவை எல்லாவற்றையும் விளக்கினால். ஜிந்து வருடமாக அவள் சிறையில் இருந்து வாடியதைக் கேட்ட மன்னன் மனம் என்னைப் போல் கொதித்தது. அப்படியானால் என் மகன்

இராச்சிங்கன் எங்கே? படபடப்புடன் வினவினை மன்னவன். அவனு? என்று விட்டு நிறுத்தினால் ரஜனி. அந்த ஒரு கணத்தில் மன்னன். பராச்சிங்கனின் மனம் எத்தனையோ கற்பணகள் பண்ணியது. அவள் கூறினால். அவனுல் தானே நீங்கள் விடுதலை பெற்றிருக்கிறீர்கள். அவனது வீரம் உங்களிலும் கூடியது. இவள் அப்படிக் கூறியபோது மன்னன் இடைமறித்துக் கூறினான். “என்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றேன் எனக் கேட்ட தாயின் நிலையில் நீ இருக்கின்றாய். அதுசரி அவன் இப்போ எங்கே?

அந்த நேரம் இராச்சிங்கனும் அவ்விடத்தை வந்து சேர்ந்தான். அப்பா இங்கேயிருக்கிறேன் என்று குரல் கொடுத்தான் அவன்: தாயும் தந்தையும் தங்கள் வீர மைந்தனை வைத்தகண் வாங்காது பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பரராச்சிங்கன் தன் மகனைப் பார்த்து எப்படி நீ எங்களை விடுதலை செய்தாய் என்று வினவினை. இராச்சிங்கன் அதெல்லாம் பெரிய கதை ஆறுதலாகச் சொல்கிறேன் என்னைக் காப்பாற்றி எனக்கு இவ்வெற்றியைத் தேடித் தந்தவர்கள் ஒரு வயோதிபரும் அவரின் மனையியும்தான். அதோ தெரிகின் றதே அந்தச் சிறிய குடிசை அங்கேதான் அவர்கள் வசிக்கின்றார்கள் என்று கூறினான். தாயையும் தந்தையையும் அழைத்துக் கொண்டு அங்கே சென்றுள்ள அவன். அரசன் அவ் வயோதிபணையும் அவன் மனையையும் வாயாரப் புகழ்ந்தான்.

அவர்கள் இருவரையும் இராச்சிங்கன் தங்களுடன் நாட்டிலே வந்து இருக்குமாறு வேண்டினான். அவர்களும் அதற்கு இசைந்து கொண்டார்கள். பின்னர் தன் தந்தையை நோக்கிய இராச்சிங்கன் அப்பா; அம்மாவையும் இவர்கள் இருவரையும் அந்தச் சிறிய தேரிலேற்றி நாட்டுக்கு ஒருசில வீரர்களுடன் அனுப்பி விடுவோம். இப்போ அம்முதன் மந்திரியை முதலில் சிறைப்பிடிக்க வேண்டும். அதன் பின் நம் படை பாண்டி நாட்டை நோக்கிப் போகட்டும் என்று அவசரப் படுத்தினான். அரசனும் அவ்வாறே மூவரையும் அனுப்பிவிட்டு முதன் மந்திரியைச் சிறைப்பிடித்தனர். சோழ வேந்தனது படை பாண்டிய நாட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

- தொடரும் -

தலைவரி தேவையா?

அகராதியைப் புரட்டுங்கள்.

ACIREMA, NOLYEC, NQDNOL, NAPAJ, AIDNI, YNAMREG, AISSUR, ACIRFA, ANIHC, AMRUB.

இதென்ன ஆங்கிலந்தானு அல்லது வேறு மொழியா? ஏன் குழம்புகின்றீர்கள்? ஓவ்வொரு நாட்டின் பெயரையும் மாற்றி எழுதியுள்ளேன். வலது புறமிருந்து இடது புறமாகப் படித்துப் பாருக்களேன்!

வெற்றிமணி

விளம்பர விகிதம்

வெளி அட்டை	ரூபா 75-00
உள் அட்டை	ரூபா 60-00
முதற் பக்கம்	ரூபா 50-00
உட் பக்கம்	ரூபா 40-00
தொடர்ந்து விளம்பரஞ்செய்யின்	

15 வீதக் கழிவுண்டு.

விபரங்களுக்கு எமக்கு எழுதுக.

253 1/1 ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம். (இலங்கை)

வருடச் சந்தா

பொங்கல் மலர்	ரூபா 5-00
தபாற் செலவுட்பட	
மாலாயா	\$ 6-00
	ரூபா 6-00
	ரூபா 5-00

வெற்றிமணி விற்பணியாளர்

யாழ்ப்பாணம் :	அன்பு புத்தகசாலை, 27D, பெரியகடை.
	யாழ்ப்பாணம்.
துளை :	மீனும்பிகை நியூஸ் ஜஸ்சிஸ், 272, வோவர் வீதி, பதுளை.
பொத்துவில் :	எம். எல். ஜூலால்தீன், “அருளகம்”, பொத்துவில்.
கல்முனை :	செல்வி நோ. இராசம்மா, இராமகிருஷ்ன வீதி, கல்முனை.
கிண்ணியார் :	திருமதி அருளானந்தன், பாரதி வீதி, ஆலங்கேணி, கிண்ணியார்.
கல்கினன் :	H. M. Ilyaz, Sham Rock, 262, Galhinna, Kandy.
மஸ்கெலியா :	சந்திரலெட்சுமி ஸ்டோர்ஸ், பிரதான வீதி, மஸ்கெலியா.
மாவத்துறை:	செல்வி பவளமலர் தேனுமிர்தம், C/o தபாலதிபர் மாவத்துறை, (Via) கம்பளை.
பாலமுனை:	அன்புமன், அன்பு இல்லம், பாலமுனை கி.மா.

வெற்றிமணிப் பிரதிகளுக்கும், விளம்பர விபரங்களுக்கும் இவர்களுடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

வெற்றிமணிக்குரிய பணம் அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

பொ. இராசரத்தினம், சக்தி அச்சகம், 253 1/1, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மணவர் மன்ற அங்கத்தவர்

92. யூ. கலீஸ், ஒஸ்மானியா கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.
93. A. L. M. ஸக்கரியா, கடற்கரை வீதி, அக்கரைப்பற்று.
94. சோதி நாகரத்தினம் திலகுமார், ஏழாலை மேற்கு, சன்னகம்.

இலங்கையில் செய்திப் பதகிரிஷ்யாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது.

★
நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக
* தகைகளுக்கும் * வைரங்களுக்கும்
புகழ்பெற்று விளங்குதல் ஸ்தரபணம்

கே. என். எம்.

ஸ்ரீ னி சா ஹி பி

— தங்கப்பவுண் நங்கமாளிகை —
கன்னதிட்டி தோலிபேசி: 585 யாழ்ப்பாணம்.

K. N. M. Meeran Sahib

JEWELLERS & DIAMOND MERCHANT

— SOVEREIGN PALACE —

Kannathiddy,

Dial: 585

JAFFNA

கொன்றை வேந்தன்

10 மில்க்வைற் நீலசோய் மேலுறைகளை அனுப்பி
பின்வருவனவற்றில் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

1. கொன்றை வேந்தன் (உரையுடன்)
2. நாவலரின் நீதி வாக்கியம்
3. தேவரரப் புத்தகம் ஓற்று

மற்றும் இதர பரிசுகளுக்கு மில்க்வைற்
தயாரிப்புகளின் மேலுறைகளைச் சேகரியுங்கள்.

மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை
தபாற் பெட்டி இல. 77
யாழ்ப்பாணம்.

★
இப் பிரசரம், சக்தி அச்சகத்தினருக்காக, யாழ். ஸ்ரான்வி விதியில்
இலங்கை சக்தி அச்சகத்தில், பொன். இராசராத்தியம் அவர்களால்
அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.